

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 88. Maurorum Hispaniam incolentium perfidia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

Sæc. XVII. iustrentur, & si quos ejusmodi libros
 A. C. 1610. repererint, illos publice comburant, in-
 flicta illis, qui ejusmodi libellos attu-
 lerint, pœna arbitraria, eos vero, qui
 clam tales tractatus, vel cantile-
 nas invexerint, flagris cædi, perpetuo
 proscribi, & si reversi fuerint, suspen-
 dio plecti jubebat, Parochis quoque &
 Concionatoribus injungens, ut Audi-
 tores suos serio ab ejusmodi contagio-
 sis libellis legendis absterreant. Ceterum
 quam necessaria fuerit ejusmodi edicti
 severitas, Lector ex præsentium tem-
 porum iniquitate dispiciet.

§. LXXXVIII.

*Maurorum Hispaniam incolentium
 perfidia.*

Ferreiras
hist. Hisp.
cont. t. II.
cap. 2.
Calmet Hist.
Univerf.
lib. 153.

Jam sæculo octavo Mauri seu Africæ
 Mahometani Hispaniam invaserant,
 quos tandem Ferdinandus Rex Catho-
 licus, Granata in suam potestatem red-
 acta, suo subdebat imperio, sub quota-
 men illi, qui in Hispaniis remanserant,
 nonnisi armorum vi tanquam mancipia
 contineri poterant: cum autem pro-
 gressu temporis nec fidelitatis suo Regi
 juratæ religio, nec fidei Catholicæ
 sanctitas, quam mala fide susceptam
 coacti profitebantur, illos a perfidis ab-
 sterreret consiliis, hinc pristinæ liber-
 tatis

tatis avidi, Sacraeque Inquisitionis vigilantiam pertæsi ad Mahometis superstitionem cordibus eorum implantatam excusso jugo reverti sæpius tentabant. Eruperant etiam jam dudum, & adhuc indies invalescebant haud obscura clandestini cum Turcis consilii indicia: insolitis quoque lætitiæ signis excipiebant damna annue Hispanis illata ab Algerianis & Tunetanis Piratis, quibus sedulo Hispanarum navium adventus prodebat: Præter Mauros & Britannos insuper Henricum IV. Franciæ Regem, missis ad eum Deputatis, in Regis sui ejusque Regnorum interitum sollicitabant, ac denique, quod rei caput erat, sacrilega temeritate fidem ac quævis sacra profanabant: Templum enim, & Sacramenta externo ritu frequentantes, domi interiusque Mahometis legem colebant, prolesque suas Aquâ lustrali tinctas aut circumcidebant, aut subdole Baptismo subtrahebant: Sumpta quoque Sacra Synaxi Hostiam ore extractam domi horrendum in modum violabant; non pauci delusa Sacerdotis Catholici sollicitudine inter Mahometanæ Sectæ contestationes obibant, atque infirmi eluctato morbi periculo fidem Catholicam, quam Inquisitionis metu profitebantur, palam ejurabant: alii ob detectam ejusmodi perfidiam ad

capitis

Sæc. XVII.
A. C. 1610.

Sæc. XVII. capitum supplicium damnati, Sacrisque
 A. C. 1610. Ecclesiæ Sacramentis præmuniti, quam-
 primum in suorum popularium conspe-
 ctum venerant, elata voce se veros Ma-
 hometis Sectatores esse proclamabant,
 non sine ingenti Sacerdotum adstantium
 confusione, & Catholicorum mœrore;
 Non paucos etiam ex Catholicis aut do-
 lose circumveniebant, aut itinerantes
 deprædabantur, vel omnino in fidei,
 nationisque odium trucidabant. Inve-
 terata tot malorum corruptio omne sa-
 nationis remedium eludebat, quocirca
 tam Ecclesiastici quam profani Magist-
 ratus jamjam Philippo II. Regi propo-
 nebant, putridis, ac Reipublicæ tan-
 toperè nocivis membris tandem præse-
 candis ferro profundius penetraturo o-
 pus esse. Ast tum proprii commodi spes
 magis quam boni publici, fideique uti-
 litas prævaluisse videbatur, quamvis
 jam tunc Sanctus Ludovicus Bertran-
 dus de Moriscom, qui in Valentia
 regno degebant, perfidia Regem sæ-
 pius hortatus, suam quoque hac de re
 sententiam, transmissa ad Ducem de Na-
 jera Proregem epistola, vehementi ca-
 lamo exposuisset. Tandem vero re-
 gnante Philippo III. Joannes de Ribera
 Valentinus Archiepiscopus necnon To-
 letanus Cardinalis Lermæum Ducem
 suarum rationum pondere eo inclina-
 bant,

bant, ut hic rem apud Regem fortiter Sæc. XVII.
urgere decerneret. A. C. 1610.

§. LXXXIX.

De Maurorum ejectione in Regis Senatu deliberatum.

Interim ipsemet Valentinus Archiepi- *Mercur.*
scopus non modo Philippum Regem *Gallobelg.*
iterato de Moriscorum, uti vocabantur, *lib. 33.*
ejectione admonebat, sed etiam misso *Hist. mem.*
Romam Francisco de Quesada Paulum V. *da Aless.*
Papam desuper consultabat, a quo *Ziliolo l. 10.*
etiam in suo firmabatur proposito. Hæc
edoctus Rex convocatis, qui ei a secre-
tis erant, Viris integerrimis, necnon
accitis Theologorum longe celeberrimis
duo hæc capita maturæ deliberationi
subjicienda eis commisit, & quidem
primo, an Moriscorum ejectio Reipu-
blicæ intersit II. utrum id salva con-
scientia fieri queat? Diversi in diversas
abiere sententias, Politicis funesta exin
damna, ingensque ærarii Regii detri-
mentum prælagientibus, Ecclesiasticis
vero Religionis dispendium; imminens
Regni æternæque salutis periculum,
necnon læsas conscientiae leges exagge-
rantibus. His rationum momentis
juxta affectuum varietatem in utram-
que partem diu ventilatis Rex denuo
Theologis suis tres quæstiones omnino
deci-